

Milla 02483/02 ble kjøpt fra Svein E Gravråk. Hun var under Kuturan Hilla og Metttäuntin Sakke, begge tatt inn fra Finland av Jon Randen. Milla var tidlig jaktmoden og ble jaktchampion vel en måned etter fylte to år. Hun er premiært på 8 av 9 prøvestarter i Norge. Hun ble nr tre på NORKILPA i 2004 og deltok på nordisk rasemesterskap i Finland høsten 2005. Var litt uheldig der, med langvarig los ut av hørehold dag 1 og hare som gikk i berg dag 2. Hun ble DM-vinner 2006 med hele 414 konkurranse poeng. I NM lå hun på 4. plass første dag, men fikk ikke ut i høleregnet dag 2, og kom langt ned på lista. Milla har to kull. I det første kullet på 4 er det en Norsk og Svensk jaktchampion, en norsk utstillingschampion og en hannhund med 3 x 1. Åp og 1 x 3. Ep. I det andre kullet hvor det også var 4 valper, er foreløpig bare en hund premiært, min egen NJ(D)CH NUCH NV-2010 LB Ayla. Milla hadde også 3 cert på utstilling, men manglet det nødvendige NKK Certet for å oppnå Uch.

LB AYLA

Om Ayla forteller Leif Håkon at hun var tidlig jaktmoden, slik som sin mor. For å prege henne på hare tidlig gikk han ofte med Milla i lang line til områder der han regnet med at det var hare. Når Milla ble ivrig, "smittet interessen" over på dattera. Hun var ikke store knøttet da de første forsiktige bjeffene på strengen kom. Hun var veldig trang i starten, måtte være kloss innpå før det var los. Men da til gjengjeld veldig intenst... Første harefot erfarte hun før hun var 6 måneder. Senere har det blitt en del puser for henne. Tidlig utstillingschampion og jaktchampion ved 2,5 års alder. Har dessverre skeiet ut med rådyrjag på prøver et par ganger. Verst da hun hele dagen holdt på ved - og krysset

utover full tid til vi kunne koble. Bare en hund av 20 i alt på denne prøven fikk høyere konkurransepoeng. Jens ble dermed kvalifisert for jaktchampionatet 11-12 januar 2012, 1 år og 11 måneder gammel.

Leif Håkons egne beskrivelse: *Jens er under min egen NJ(D)CH NUCH NV-2010 LB Ayla og N S JCH RR NUCH Bosmålas Dixon til Kåre Usterud. 4 hannhunder og 2 tisper i kullet. Ei tisper klar for start i EP, etter 2 x 1. Åp på to starter*

Jens var litt av en «kladd» da han var valp. Meget rolig og sjef i flokken, men likevel den med best kontakt med meg. Egentlig hadde jeg ikke tanker om å beholde noen valp. Men da det gikk tregt å bli kvitt valpene, bestemte jeg meg for likevel å beholde han, da han ikke var mye «å se på» og ble gående igjen hos oss. Det har jeg ikke angret på! Jens avslørte tidlig at han hadde noe å fare med. Jeg gikk med Ayla i lang line på harefot i harefot terreng ved hytta vår, med Jens løs. Resultat: flere livlige, men korte selvfølgelig, hareloser med full aus fra

motorvegen mellom Romedal og Løten flere ganger i lørdagstrafikken. Under jakt har det nesten ikke vært rådyrutskeielser! Da hun var 10 mndr gammel ble hun påkjørt og fikk komplisert brudd i venstre forben. Der sitter det fortsatt stålskinne, men det ser ikke ut som hun er plaget av den. Høsten 2009 begynte hun å halte, og alt tydet på at det skyldtes halsbåndet til Garminpeileren! Under DM i Østerdalen ble det ille utover dagen. Etter en «2. premielos» var det slutt, og hun ble bært ut i bilen før hjemreise på kvelden. Peileren er senere plassert i vest og halting opphørte. DM i Hurdal 2010 gikk det bra, full tid begge dager, og bare få poeng skilte fra NM-delstakelse.

Ayla har hatt et kull, født 28.2.2010, med Bosmålas Dixon. 2 tisper og 4 hanner. Lb Jens som jeg har selv har allerede blitt Jch, mens en kull søster Lb Daisy har oppnådd 2*1pr.

4 måneders alder. Første høsten viste han god evne til å ta ut, men gav seg tidlig i tap i starten, tydelig usikker på seg selv. Det endret seg etter hvert. På slutten av sesongen, før fylte ett år, hadde han flere premieloser. Andre sesongen har det gått som smurt! Skal jeg gi en kort karakteristikk må det bli slik: Utrolig stødig og behagelig mentalitet, kraftig bygd, med mørk brune farger. Lav «skallterskel», støter på fot ved god vitring, men er helt taus i tap. Kraftig og variert mål og en herlig flytende losføring i passe fart. Upåklagelig jaktlyst. Kort sagt, trolig den beste hunden jeg har hatt. Jeg har hatt 4 JCH tidligere, men Jens er den mest lovende jeg har hatt. Han har et herlig gemytt.

På prøven i Trøndelag ble det mye skryt av Jens da han stilte der. Dommer Ivar Ellingsen som dømte første prøvedag (meget lag erfaring, dømt på flere NM osv.) Hans sluttord til Leif Håkon var: «Takk for at jeg har fått domme en så god hund!» (Det gjorde et visst inntrykk på Leif Håkon som regner med at han ikke har sagt dette mange ganger.)»

TO DAGER PÅ SENJA MED UNGBEAGELN «TYRIBERGETS PIKE»

AV STIG LARSEN

Vi skriver oktober, haren er hvit, og enda har ikke kong vint-er gjort sitt inntog på Senja. Det er en fin høstdag med sol og lettskyet vær. Det meste av lauvet har falt på bakken, men det er enda vakre høstfarger på undervegetasjonen.

Vi sitter i bilen til Tom Erik Tangen, på vei til et privatereign på sørsiden av øya. Jeg sitter og ser ut av sideruta. Landskapet seiler forbi. Senja er Norges nest største øy, og kalles for et Norge i miniatyr. Øya har variert natur, her i sør er det blandingskog med blant annet furu. Havet ligger blankt stilla og jeg gjør meg noen tanker på hvor heldige vi er som kan jakte i en slik vakker natur. Bak i bilen ligger unghunden Tyribergets Pike. (33075/10) Hunden er født i januar 2010, Tom Erik har ikke felt hare for han. Jeg vet at Tom Erik har brukt mye tid i skogen i Bardufossområdet, men der er ikke harestammen så sterk som på Senja. Og stedet jeg har invitert Tom Erik til, er virkelig en harejaktperle.

Tom Erik er egentlig Hedemarking og kommer fra Kongsvinger. Men, som så mange andre sørfra jobber han i forsvaret i Indre-Troms. Vi to ble kjent da Tom Erik tok kontakt for å melde seg inn i Nord-Norge harehundklubb. Selv har jeg en ferdig innjaget hund, så om jeg kunne hjelpe Tom Erik til å få skutt hare for Pike, hadde det vært moro. Som fersk nyutdannet dommer ønsket jeg også å få mer erfaring fra andre raser enn det jeg har selv. Disse to dagene skulle bli litt av en jaktopplevelse! Å få være med og oppleve når en unghund virkelig "løsner" er fantastisk.

Vi stoppet utenfor gården til min barnomsvenn. Han er sjeleglad for at vi kommer for og "tynne ut" en for stor hare-

stamme. Bonden er plaget med at haren blant annet ødelegger høyballene, så vi er hjertelig velkomne. Vi slipper Pike rundt klokken 08.00. Vi har plassert oss ut i terrenget der jeg vet at haren ofte kommer. Ovenfor oss har vi et stort plantefelt med gran, i et bratt og utfordrende terreng. Nedenfor oss flater det ut med nye små plantefelt, blandingskog, busk og noen myrområder. Vi står og prater om hunden, og Tom Erik forteller at Pike har hatt en los på litt over en time, men at han har vært frustrert fordi Pike virker usikker, og ikke helt har forstått hva han skal gjøre. Jaktlysten har heller ikke vært all verden. Plutselig går losen i den bratte skrånningen ovenfor oss, og går i bue fra oss og nedover i terrenget. Jeg forstår hva Tom Erik mener. Pike høres usikker ut, men holder likevel losen i gang i flere minutter. Vi hører at losen stopper opp og forblir i det samme området. Jeg bestemmer meg for å gå ned til hunden, etter ti små minutter treffer jeg Pike på ei myr. Like ovenfor er det et plantefelt, men Pike holder seg på den lille myra. Det kommer enkelte støt fra Pike, mens han mer eller mindre usystematisk saumfarer myra. For å være ærlig, så skjønner jeg lite av det han holder på med. Jeg ser en usikker unghund, som rett og slett ikke forstår hvor godluktet ble av. Det virker som han heller ikke forstår hvordan han kan finne den igjen! Jeg går opp til Tom Erik og forteller om min observasjon. Etter ei stund blir vi enige om å koble Pike, for å gjøre et nytt slipp på andre siden av elva. Der vet jeg at det sitter mange dyr. Målet vårt er å få skutt for Pike, så en bedre plass enn min "hotspot", må man lete lenge etter selv på Senja. Etter å ha flyttet oss ca 500 meter blir Pike sluppet på nytt. Etter to små minutter kommer Pike med beskrik og losen går. For meg høres det ut som en annen hund! Det høres ut som en sikker og erfaren hund som

er aksjon. Tom Erik går opp i terrenget til en post der vi tidligere har skutt flere harer. Haren har en tendens til å hoppe på bakke, men losen går nedover mot bygda for så å dreie av og komme opp mot der jeg står. Jeg blir stående å nyte losen og losføringa, så jeg glemmer å ha patroner i våpenet. Plutselig løper en hare rett foran meg på fint skuddhold. Faen, der røyk den sjansen! Like etter kommer hare nr. to! Jeg fomler inn to haglepatroner, men blir for sein! Losen går jevnt og sikkert, og dreier av nedenfor der jeg står, og går mot sørvest. Pike kommer ikke opp der jeg står, så jeg skjønner at de to dyrene som passerte rett foran meg var biløpere. Losen går i en time tapsfritt uten at verken jeg eller Tom Erik ser losdyret. Pike "leverer varene", og jeg kan ikke bli annet enn imponert over prestasjonen. Jeg og Tom Erik bestemmer oss for å gå i losen, for å forsøke å få skutt for Pike. Tom Erik plasserer seg i en åpning i plantefeltet der det er meget bratt, og det varer ikke lenge før et skudd gjaller gjennom skogen.

Plutselig går losen i den bratte skrånningen ovenfor oss, og går i bue fra oss og nedover i terrenget.

På dette tidspunktet har jeg flyttet meg ovenfor Tom Erik. Like etter kommer nye skudd, ikke langt fra der jeg står. Plutselig blir jeg var på en snøhvit hare som sitter inn i tetta like ved. Jeg skyter, men haren løper et stykke videre. Jeg forstår at jeg har truffet, men dårlig. Jeg løper oppover i terrenget, skyter to raske skudd og den hvite haren blir liggende under et granne. Losen går, og jeg aner at jeg har skutt en biløper. Jeg tar haren med ned et stykke og roper til Tom Erik: "Fikk du han"? "Har du flere haglepatroner"? Jeg får til svar at han har skutt en hare og har kun en patron igjen! Hos meg er statusen den samme! Sekkene har vi satt igjen flere hundre meter lengre bort, og losen går fortsatt! Jeg går ned til Tom-Erik og ser at også han har skutt en flott stor voksenhare. Også det en biløper. Pike har nå gått til fulltid og jeg poengterer at dette er vir-

7

8

LB JENS

Lb Jens er fra eget oppdrett, etter NJ(D)CH NV-10 Lb Ayla og N S JCH RR N SE INT UCH Bosmålas Dixon. Av de 30 anene i første 5 ledd bakover er det 10 dobbelt championer, 14 jaktchampioner, 3 utstillings championer og bare 3 uten championat.

På utstilling har han blitt stilt tre ganger, fikk først 2 x Very good, deretter Excellent, Cert og 2 BHK på Vest-Oppland sin utstilling 22.4.2012.

Han har hittil oppnådd følgende på jaktprøver: ÅP: Tre starter i alt, med disse resultatene, 2 x 1. ÅP og 1 x 2. ÅP. Alle på barmark. EP: En start på snø, 1. EP, med 399 konkurransepoeng, etter 2 x 120 minutter tapsfrie loser begge dager. Dag 1 110 minutter tapsfritt i ny los til vi kunne avslutte kl. 13.00. Dag 2 jaget han ca 2,5 t tapsfritt